

Về Thông báo của VP GXCTTĐVN, Houston, Texas-Hoa Kỳ

I. Đọc Thông Báo (notice, warning), đúng ra phải là một Thư Ngỏ (open letter, vì có phần “thưa gửi” tùm lum, còn thông báo thì không cần), do Văn Phòng Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Houston, Texas, mới phổ biến, mà không thấy ký tên ai, không thấy đề ngày tháng, không thấy đóng dấu, NLGO tôi có cảm tưởng đang đọc một bức thư nặc danh, đây đây trên Spam của tôi, mặc dù, ngược lại, trên tờ giấy có đầy đủ logo, cờ quạt, màu mè, hoa hòe hoa sói, làm mờ mắt thiên hạ, trong cả hai nghĩa đen, và, nhất là, nghĩa bóng. Bởi thế, tôi phải đi ngay đến kết luận, mà không sợ sai là: những người lãnh đạo giáo xứ [này], từ ông linh mục chánh xứ trở xuống, đang chơi trò ma mãnh. Vì sao? Có hai chọn lựa:

(a) Hoặc là các ông (ở đây, tôi dùng “các ông” thay cho “các ông ấy”, they, ngôi thứ ba, chứ không phải “các ông”, you, ở ngôi thứ hai, vì tôi không có thói quen đối thoại với tác giả của những bức thư nặc danh) không biết phép lịch sự sơ đẳng của những người văn minh, chưa nói là có học: viết thư, hay gửi thông báo, cho ai, phải ghi ra đầy đủ danh tánh và ký tên vào, thì lá thư mới có giá trị pháp lý (xin nhắc: danh xưng “Văn phòng giáo xứ...” khơi khơi chưa đủ tư cách pháp nhân để rút tiền ở nhà băng, chẳng hạn, hoặc nói chuyện đường hoàng với bất cứ ai, các ông biết quá mà!).

(b) Hoặc là các ông hèn nhát, vì thiên hạ sẽ không thể quy trách nhiệm cho ai trong đám các ông, nếu, ví dụ thôi, nội dung yêu nước thương nòi trong Thông Báo không được các ông thi hành, vào phút chót. Nghĩa là, lúc đó, các ông có quyền chối biến tác giả không phải là linh mục chánh xứ và hội đồng giáo xứ, mà một tên lưu manh nào đó đã lên vào văn phòng ăn cắp giấy tờ của giáo xứ. Đàng nào, các ông cũng “thoát hiểm” dễ dàng.

II. Về nội dung của cái gọi là Thông Báo. Không cần phải đọc kỹ, hay phân tích dài dòng, con nít cũng thấy Thông Báo đó là một kế hoãn binh, cốt xoa dịu công luận, lừa phỉnh người ngây thơ, hay cuồng tín, được “lên kế hoạch” (xuất hiện hai lần: tiếng VC đó nghe, người quốc gia nói: “đặt kế hoạch”) một cách vụng về, lộ liễu, ấu trĩ của những anh ăn vụng không biết chùi mép, hay, nặng hơn, của những kẻ khinh thường trí tuệ của độc giả. Xin đừng ai vội sừng cò, tôi giải thích, sau đây:

1. Để tránh những ngộ nhận đưa đến những điều đáng tiếc có thể xảy ra làm tổn thương nhau, và phá vỡ sự Đoàn Kết của Người Việt Quốc gia tại Hải Ngoại, có lợi cho những thành phần có chủ ý không tốt.

Ngộ nhận ở chỗ nào? Phá vỡ sự đoàn kết ở chỗ nào? Trên những tờ quảng cáo cho Hội Chợ của giáo xứ không có lấy một chữ, một dòng, một câu nào dính líu tới nội dung quá cao quý của Thông Báo. Nói cách khác, tinh thần quốc gia và tình yêu của các ông dành cho “Quê Hương Việt Nam, cho Anh linh các Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa đã bỏ mình hy sinh để bảo vệ Tự Do cho Tổ Quốc, cho linh hồn những đồng bào đã bỏ mình trên biển cả và trong rừng sâu để tìm Tự Do, cho các nạn nhân của chế độ cộng sản vô thần” bla-bla-bla... chỉ bộc lộ một cách tha thiết, tràn đầy, sau khi các ông bị những đồng hương ty nạn chân chính và công luận chống VC trên toàn thế giới sờ gáy, hay, bình dân hơn, hỏi thăm sức khỏe. Như vậy, các ông rõ ràng mới là những kẻ “thiếu lương thiện” (chữ của ông Đỗ Văn Phúc, Chủ tịch Cộng đồng Người Việt tại Hoa Kỳ, trong thư đáp lễ). Rồi nữa, thành phần có chủ ý không tốt gồm những ai? Nếu ám chỉ những tên lưu manh, mất dạy, tại các cộng đồng, luôn ngồi rình những biến cố xảy ra tại một cơ sở tôn giáo, là lợi dụng nhảy vào sửa hôi, chửi luôn cả tôn giáo đó bằng những lời bần thiêu nhất, thì các ông nói đúng. Còn chúng tôi, gồm tít đồ của mọi đạo giáo khắp nơi, chỉ bàn về vấn đề (issue), tức là phản đối việc các ông chọn hai ngày trước và đúng Ngày Quốc Hận 30/4 để tổ chức Hội Chợ, chứ không phản đối việc tổ chức Hội Chợ per se (tự nó), và như vậy, các ông nói điều.

2. Theo truyền thống trong suốt 15 năm qua [các ông nhấn mạnh], 3 ngày Hội Chợ Spring Crawfish Festival là một sinh hoạt của Giáo Xứ được tổ chức sau lễ Phục sinh 2 tuần với mục đích duy nhất là mừng Chúa sống lại. Vì Lễ Phục Sinh thay đổi mỗi năm nên năm nay ngày Chúa Nhật thứ 2 rơi vào đúng ngày 30 tháng 4.

Truyền thống của giáo xứ (tổ chức vui chơi hai tuần sau lễ Phục Sinh), dù từ 15 năm qua, hay 300 năm, là do các ông tự đặt ra thì các ông cũng có thể tự rút vào, ai cấm? Luật lệ còn thay đổi được, hướng chỉ truyền thống. Ví dụ, từ 2000 năm, luật lệ (khác với tín lý, tức lời Chúa dạy) Giáo Hội Công Giáo bắt các linh mục phải độc thân, mà mới đây, đương kim Giáo Hoàng Francis nói, ngài đang cứu xét việc phong chức cho những người có vợ, bởi những lý do hay nhu cầu chính đáng (hiện nay, theo lời ngài, tại những vùng quê hẻo lánh, quá thiếu linh mục, vì số người đi tu giảm sút). Thì truyền thống 15 năm của các ông, so với luật lệ khắt khe 2000 năm của Giáo Hội, chỉ là... các ké, nghĩa là chỉ là ca hát, đú đờn và ăn tôm (hùm? crawfish?) sau Lễ Phục Sinh, làm chi mà quan trọng dữ rứa, đến nỗi không thể sửa đổi được, hả mấy ông? Hay có phải vì năm nay ngày chót của Hội Chợ rơi vào đúng Ngày Quốc Hận 30/4, nên lâu lâu mới có dịp may ngàn vàng này, các ông không muốn thay đổi, vì tiếc rẻ, đúng không? Mà tại sao “truyền thống” bắt phải hai tuần sau lễ Phục Sinh mới được, mà không một tuần, hay ba tuần? Còn nữa, sau lễ Phục Sinh hai tuần rồi mà các ông còn tổ chức mừng Chúa sống lại làm chi nữa, đã mừng ngày Chúa Nhật 16/4 rồi, chưa đủ sao? Mừng cái gì mà mừng lắm thế hả? Ăn chơi thì cứ việc ăn chơi, đâu có tội, có sao lại lợi dụng, đem Chúa vào đây để đỡ đạn cho mình? Toàn là ngụy biện để che đậy thâm ý, VC gọi là “ý đồ”, một cách vụng về, gượng ép?

Quý vị độc giả cũng biết, theo lịch Công giáo, Lễ Phục Sinh thường rơi vào tháng 4, là tháng Quốc Hận của dân quân Miền Nam. Họa hoằn lắm mới trúng tháng 3 (sớm), và hình như không bao giờ gặp tháng 5 (trễ). Vì vậy, đối với chúng tôi, tháng tư là tháng chống VC, nhưng để phù hợp với truyền thống, các ông đã đổi câu ca dao thành: Tháng tư là tháng ăn chơi / Tháng năm cờ bạc tháng sáu (sáu) hội hè...

Một điều lạ, giáo xứ CTTĐVN Houston, khác với những họ đạo Việt và Mỹ khác, không có truyền thống tổ chức vui chơi một cách “hoành tráng” vào dịp Lễ Giáng Sinh (luôn luôn rút vào ngày 25/12), và sau hai tuần không mừng Chúa sinh ra đời nữa. Mà chỉ dành ưu tiên cho Lễ Phục Sinh. Sao lạ dzậy?

3. Vì thế khi lên kế hoạch tổ chức, chúng tôi đã dự tính dành ngày 30 tháng 4 để kỷ niệm biến cố đau thương của đất nước.

Ô hô! Hu hu! Nghe muốn rớt nước mắt! À, tôi hiểu rồi. Té ra, các ông cố tình chọn ngày 30/4, không phải để hòa theo VC, nhưng để khóc cho quê hương đầy mà. Này, mấy ông đạo đức giả trong xứ đạo CTTĐVN [Houston-TX], xạo vừa thôi chứ! Nói dối là một trọng tội đấy nhé! Kỷ niệm biến cố đau thương của đất nước là một điều cao quý, điều tốt đẹp, điều hợp lý, điều thiêng liêng, tại sao các ông không in lên ngay tờ quảng cáo để câu khách ngoài Công giáo, đa số là dân tỵ nạn, và cựu quân nhân (bây giờ toàn “người lính già”, biết thế nào là VC, là nỗi hờn vong quốc và sự tủ nhục của kiếp lưu đày), mà phải chờ cho đến sau khi bị công luận đánh cho tơi tả các ông mới nói “đã dự tính”, một cách láo khoét, khò khạo?

4. Sau đó là nghi thức rước Quốc Kỳ Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ từ nhà thờ lên sân khấu tại hội trường, và những bài hát và nhạc cảnh đấu tranh cho Tự Do, nhân quyền, cho Quê Hương, cho Dân Tộc sẽ được các Ca Nghệ sĩ thực hiện.

Lại xạo nữa, mấy cha nội! Những ca sĩ chuyên nghiệp được mướn, dĩ nhiên với giá cắt cổ, đến từ các nơi, chỉ để hát “những bài hát và nhạc cảnh đấu tranh...” không thôi sao? Rồi, trong cái đám “ca nghệ sĩ” tạp-pí-lù, thượng vàng hạ cám, dán trên tờ quảng cáo có những đứa được huấn luyện trong lò VC từ bé, qua đây theo diện gì không biết nữa, nhưng chắc chắn không phải tỵ nạn chính trị, như các ông, như tôi, làm sao biết hát một cách thành tâm [tâm tình] những bài đấu tranh, hay những đứa đang trở về hát cho VC có dám đứng lên đòi hỏi tự do, nhân quyền cho đất nước không? Ngoài ra, nếu chỉ để trình diễn những ca khúc và nhạc cảnh đấu tranh ấy, tại sao không bảo ca đoàn cây nhà lá vườn của các ông “thực hiện”, biết đâu hát còn hay hơn, và cho đỡ tốn tiền mướn? Còn nữa. Lấy cái gì bảo đảm là các ông sẽ thực hiện “nghi thức rước Quốc Kỳ” đúng như lời hứa trên một Thông Báo nặc danh? Giả dụ, ăm tiền bán vé xong, đến ngày ấy, các ông giở quẻ, lật lọng, không tổ chức rước Cờ nữa, “vì lý do kỹ thuật”, thì

đồng hương không lẽ bắc thang lên hỏi ông Trời / tiền trao cho giáo xứ có đòi được không?

5. Chúng tôi sẽ lên tiếng ủng hộ lời kêu gọi tổng biểu tình của LM Nguyễn Văn Lý vì tự do và vì nạn nhân của Formosa. Chúng tôi sẽ để một bàn giấy thu thập chữ ký của các tham dự viên.

Trời ơi, nghe mà giật mình, muốn xỉu. Linh mục Nguyễn Văn Lý đã tổ chức tổng biểu tình từ cả tháng nay rồi, và vì thế đã bị VC và tay sai bên này chửi bới, bôi nhọ, ra rả suốt ngày, và biết bao đồng bào, đa số Công giáo, tham gia biểu tình đã bị bọn súc vật Công an VC đánh đập, xúc phạm, bắt bớ, lúc ấy có ai nghe các ông nói một lời ủng hộ, dù nhỏ, dù một lời không đáng chi (trích câu trong một bài hát sến), hay thấy đặt một bàn giấy nào “thu thập chữ ký” của bá tánh chưa? Không Trăm lần không. No. Non. Nein. Niet. Nada... Các ông bỏ mặc cha Lý và “những nạn nhân của cộng sản vô thần” (cf Thông Báo), để suy nghĩ “lên kế hoạch” tổ chức xướng ca, ăn uống linh đình. Khi bị thiên hạ tố là vô cảm, là vô sỉ, là vô tâm, mấy ông mới vội vàng chìa mặt ra, “Dạ, có em đây mà!”.

III. Thôi nhé, giấy vẫn tình dài. Tôi rất tiếc đã chẳng dặng đưng phải viết những lời không vui, không đẹp, về các ông và giáo xứ CTTĐVN Houston, [Texas-Hoa Kỳ]. Nhưng tôi, cũng như tất cả đồng hương ty nạn chống VC trên toàn thế giới, chỉ muốn nói lên Sự Thật rằng kẻ thù chung, và duy nhất, của người Việt Nam trong và ngoài nước chính là lũ Việt Cộng và Tàu Cộng, quan thầy của chúng. Mà trọn tháng 4 là tháng biểu hiện mối hận thù của đồng bào, ít nhất là hải ngoại, đối với VC. Chúng ta không bao giờ lơ lửng trong việc cảnh giác, làm bất cứ điều gì, với bất cứ danh nghĩa nào, để Việt Cộng, Việt Gian, và tay sai gian manh có thể lợi dụng tuyên truyền.

Bởi thế, các ông hãy chịu khó lắng nghe tiếng nói chính trực của những đồng hương còn quan tâm đến tiền đồ của dân tộc và danh tiếng của Giáo xứ CTTĐVN. Các ông hãy nghĩ lại mà dời ngày, hoặc bỏ hẳn, Hội Chợ trong tháng tư đen, hay tháng tư quốc hận, và sẽ không có gì phiền toái lắm, kể cả tiền bạc. Không tự ái, không sợ mất mặt, không coi thường công luận, nhất là trong thời đại Net mà mọi tin tức loan truyền đi nhanh như tên bắn. Được như thế, giáo xứ CTTĐVN sẽ trở thành tấm gương sáng cho những cơ sở tôn giáo khác noi theo, trong sự thán phục của mọi người.

Còn nếu các ông cố chấp, khăng khăng giữ đúng “truyền thống” kỳ quặc của giáo xứ, liệu các ông sẽ được thành công như mong muốn? Lãnh đạo là phải biết tiên liệu. Các ông có nghĩ đến trường hợp đồng hương Texas tẩy chay không tham dự, hay đi biểu tình chống các ông, không? Và xa hơn, nếu thành công, thì liệu mới tiền mà các ông hót được có thể mở hé cánh cửa thiên đàng cho các ông chui qua, như lời Chúa phán dạy không?

Portland, ngày 23/3/2017
NLGO/Nguyễn Kim Quý
Đại úy QLVNCH,
cựu tù nhân cải tạo và vượt biên

Nguồn: Internet E-mail by ddc chuyển
<http://nsvietnam.blogspot.com/2017/04/ve-thong-bao-cua-vp-giao-xu-ctvn.html>

Đăng ngày Thứ Năm, April 20, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐIND, QLVNCH